

Ποιητής;] Γραπτέου, οἶμαι, καὶ συκτέου, Πῶς οὖν οὐδὲ χθὲς ὁδεῖσαί αιταὶ οὗτοι... δι Ποιητής; Ἰδ. Μέρ. Γ, Προλογόμ. σελ. 5.

ΣΕΛΙΔ. 41, στ. 4, Τέ δὲ ἄλλη Αἴγυπτος.] ΗΔ, ΑΤ, Τέ δὲ ἄλλο ἡ Αἴγυπτος. Νοῦ δὲ τὸν Κάτω λεγομένην Αἴγυπτον, ἡ τὸ Δελτα. — Πλὴν τούτης.] Εἰ ΔΓ ἡ προσφῆκη τοῦ μειζευκτικοῦ. — Στ. 26, Αὐτοπιών.] Ἰσ. γρ. Αἴπορεών (Ιδε ἀνωτέρ. σελ. 6).

ΣΕΛΙΔ. 42, στ. 8, Εἰς τούτου καὶ.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς τοῦ καὶ. — Στ. 11, Ταῦτα τε δὴ.] ΗΔ, ΑΤ, Ταῦτα δὲ δὴ. — Στ. 21, Εἰς Προμηθέη τῷ λυσιμένῳ.] Ισως διχυραπτέου τὸ σφύρον. Δύο δὲ Αἰσχύλος δράματα Προμηθέως ἐπώνυμα ἔδιδαξεν, δινοῦντας διχομένην, Προμηθέα δεσμώτην, καὶ τὸν μηκέτε σωζόμενον, Προμηθέα λυσόμενον, ἐξ οὗπερ οἱ ἔχεις σίχοι. — Στ. 25, Παντοτρόφον.] Εἰ ΔΓ, ΑΤ, Παντοτρόφων. Εἶτε ΔΓ, Παντοτροφῶν. Τῶν κριτικῶν τις παρήνει τρέπειν εἰς τὸ, Παντοτρεφῶν, τούτεσι τῶν ἐκ τοῦ Πόντου τρεφομένων Αἰθιόπων, τῶν Ἰχθυοφάγων· δις καὶ τοὺς ἔχομένους τέσσαρες σίχους υῦτως ἔτασσεν.

Ἴν' ὁ παντεπόπτας ἡδιος αἰστή
Χρῶτ' ἀδάνατον, κάματόν θ' ἵππων,
Θερμαῖς. ὕδατος
Μαλάκοῦ προχοαῖς ἀναπαύει·

Οἱ δὲ Συεῖνδρος (Λεξικ. Ἑλληνογερμανικ. λίξ. Παντοτρόφος) τρεπτέονται οὐκέτι εἰς τὸ, Παντοτρεφῶν, ἕνα τοῦτο, τῶν ἔτεμένων τῷ Πόντῳ, τούτεσι τῶν περιεχομένων καὶ περικυκλουμένων ὑπὸ τοῦ Πόντου Αἰθιόπων. Τὸ δὲ κατ' αἰτιατικὸν Παντοτρόφον; συναπτόμενον τῷ Λίμναν, σημαίνοις γ' ἀν τὴν παντοδιπάτη τρέφουσαν ὅψα, τὸν Νεῖλον ισως αἰνιξαμένου διὰ ταύτης τοῦ τραγικοῦ. Τρέφειν γάρ λέγονται αἱ λίμναι τὰ ἐν αὐταῖς γεννώμενα ζῶα, καθά καὶ στράβων εἴρηκε πολλαχοῦ μὲν καὶ ἄλλαχοῦ, ἐν δὲ δὴ καὶ τῇ τῆς Ἰταλίας περιοδείᾳ (κατωτέρ. σελ. 303), « Λίμναι μεγάλαι τε καὶ πολλαῖ... τρέψονται ὅψαν πολὺ, καὶ τῶν πτηνῶν τὰ λιμναῖα ».

ΣΕΛΙΔ. 43, στ. 1, Παρ' ὅλον καὶ τοὺς Αἰθίοπας ἀποφαίνεται.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Παρ' ὅλην καὶ τοὺς Αἰθίοπας αὐτῷ (ΔΓ, Αὐτὸν: Αὐτῶν) φαίνεται. — Στ. 2, Επὶ τῷ Φαέθοντι.] Καταχρήσει προφέτεως εἴρηκεν οὕτως τὸ γάρ χρησὸν, Εἰ τῷ Φαέθοντι. Εἰς δὲ οἱ Φαέθων τῶν οὐκέτι σωζόμενων Εὐριπίδου δραμάτων. — Στ. 3, Τὸν Κλυμένην φησί.

ΓΕΩΓΡΑΦ. ΜΕΡ. Α, ΒΙΒΛ. Α.

— Δοδηναι Μέροπι τῆσδ' ἀνακτι γῆς].

ΔΓ, Τὴν Κλυμένην δοδηναί φησι

Μέροπι τῆς δ' ἀνακτι γῆς.

Καὶ ἔσκεν ἀμείνων αὐτῇ τῆς ἐκδιδομένης εἶναι γραφῆς. — Στ. 6, Χρυσέα βάλλει φλογή.] Γράφειν τες παρήνει τῶν χριτικῶν, Χρυσέα βάλλει φλέγει, πιθανῶς μὲν ἐπὶ ποσὸν, διὰ τὸ τὸν αὐτὸν Εύριπόδην (Όρες. 982) Ἀλύσεσαι χρυσάεις φερομέναν βάλον ἐξ Ὄλύμπου, εἰσηκάναι τὸν Ήλιον· οὐκ ἀληθῶς δέ· ἐπεὶ τῆς χρυσῆς βάλου, χρυσᾶς ἄκος εἶναι καὶ τὰς φλόγας, τουτέστι τὰς ἀκτῖνας. — Στ. 8, Εἴω φαεν-
νᾶς.] ΗΔ (χατά γενικὴν), ΑΤ (χατ' αἰτιατικὴν), Εἴω φαεννάν. Μαρ-
τυρεῖ δὲ τῇ διορθώσει τὸ προσεχῶς ἐπιφερόμενον, αἱ Κοινᾶς ποιεῖται
καὶ τὰς ἵπποςάσεις τῇ τε ἡοῖ καὶ τῷ ἥλιῳ ν. — Στ. 23, Πρὸς ζόρον.]
Ιδ. ἀνωτέρ. Στράβ. σελ. 35. — Στ. 27, Εἴτ' ἐπὶ δεξεῖ τῶντε κ. τ. λ.]
Ιδ. ἀνωτέρ. σελ. 35. — Στ. 30, οὐ φίλος κ. τ. λ.] Ιδ. ἀνωτέρ.
σελ. 15 καὶ 35.

ΣΕΛΙΔ. 44, στ. 3, Ζεὺς γάρ ἐς κ. τ. λ.] Ιδ. ἀνωτέρ. σελ. 3. —
Στ. 5, Δεκτέον.] Εἴξ ΕΔ, ΑΤ, Λεκτέον. — Στ. 6, Τεταγμένον.]
Τὸ παρ' ἀπασιν οὗτο γεγραμμένον τρεπτέον εἰς τὸ, Τεταμένον. —
Στ. 7, Προσβάλης.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Προσβάλλοις, — Στ. 9, Τὸν
δ' ἐξ Αἰθιόπων.] Ιδ. ἀνωτέρ. σελ. 26. — Στ. 18, Αἴτ', ἐπεὶ κ. τ. λ.]
Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. γ', 4.

ΣΕΕΛΙΔ. 45, στ. 25, Εἰ τὸν μὲν Νεῖλον ἦδει ὁμωνύμως τῇ το-
σαύτῃ χώρᾳ λεγόμενον.] Αἴγυπτον δηλούνοτι καλούμενον, ὡσπερ καὶ
ἡ χώρα ἡ Αἴγυπτος. Μνημονεύει δ' ὁ Ποιητὴς τοῦ Αἴγυπτου ἐν τοῖσδε
τοῖς ἐπεσιν, Οδυσσ. ξ, 257.

Πεμπταῖοι δ' ΑἴΓΥΠΤΟΝ ἐνρρέετην ἰκόμεσθα.

Στῆσα δ' ἐν ΑἴΓΥΠΤΩ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.

— Στ. 26, Μάλισα γάρ ἀν προσπίπτοι.] Εὐχερῶς γάρ ἀν παρα-
ταί τῷ λογισμῷ, εὐχερῶς πᾶς τις συνιδεῖν ἔχοι. — Στ. 27, Τὸ
ρηθὲν ὑφ' Ἡροδότου, διότι κ. τ. λ.] Μνημονεύει τούτου τοῦ ὑφ' Ἡρο-
δότου (β', 5) ρηθέντος ὁ Στράβων καὶ ἐν ατοῖς ἔξις (Μέρ. Γ,
σελ. 89).

ΣΕΛΙΔ. 46, στ. 17, Συνιᾶσιν.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Συνιῶσιν. Καὶ
διὰ μὲν τοῦ Αἰγυπτίων, αἰνίττεται τὸν Αἴρισαρχον. Αἴλεξανθρεὺς
γάρ ἦν διὰ δὲ τοῦ Σύρων, τὸν Κράτητα, ἐκ τῆς ὄμόρου τῇ Συρίᾳ

Κελικίας ὄνται. — Στ. 21, Ήγυνός γε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ήγυνόησέν.
 — Στ. 23, Μόνους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μόνον. — Στ. 24, Ἀπλῶς.] ΔΓ (ἀμείνων ἔσως) Κοινῶς. — Οὐμβρίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐμβρίων. — Στ. 28, Κουρδέτερον κ. τ. λ.] Ἐκ τῶν κωμικῶν τὸ πλέον παρεῖληπται τὰ παροιμιῶδη ταῦτα· εἰρηκε μέντος καὶ Πένδαρος (Πυθ. ἡ, 136) Σκιᾶς ὄνταρ, Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς καὶ Καπνοῦ σκιᾶν (Ιδ. τὰς εἰς τὸν Πλούταρχ. σημ. τοῦ Βυτεμβαχ. τόμ. Ά, σελ. 713). Τὸ δὲ περὶ τῆς Λακωνικῆς ἐπιειδῆς παρέδεστο καὶ Λογγῖνος (Περὶ ὑψ. § 38), ὡς ὑπερβολῆς παράδειγμα.

Δύρον ἔσχ' ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιειδῆς
Λακωνικῆς.

— Στ. 30, Ἐπ' ἔξοχῷ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπ' ἔξοχῷ.

ΣΕΛΙΔΑ. 47, στ. 5, Πεπαραμυθήμενα.] Ἐκ ΔΓ, καὶ τῆς τοῦ Κασωβῶνος ἐκδόσεως, ΑΤ, Πεπαραμυθεύμενα. — Στ. 12, Αὐτῷ.] Τῷ Όμήρῳ δηλουότι. Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου, ΑΤ, Οὔτω. — Στ. 15, Ή ἀνάβασις.] Ἰσ. γρ. Αἱ ἀναβάσεις. — Στ. 16, Συνεῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Συνθεῖς. — Στ. 19, Οὐκ ἀγνοίας σημεῖου δῆπου. Οὐδὲ γάρ κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐκ ἀγνοίας χάρεν· σημεῖα γάρ δῆπου. Οὐδὲ γάρ. — Στ. 22, Οὐ κατ' ἀγνοιαν.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐ γάρ κατ' ἀγνοιαν. — Στ. 25, Εν δὲ λιμήν.] Ἐκ τῆς Όδυσσ. δ', 358. — Στ. 27, Εἰλεπεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰλεπεῖν.

ΣΕΛΙΔΑ. 48, στ. 7, Φησὶ δέ.] Τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἀμείνον, Φησὶ δέ. — Στ. 9, Η γάρ πολλὰ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Όδυσσ. δ', 81-85. — Στ. 28, Οὐχ ὡς ἀδύνατος εἶναι.] ΔΓ (χείρων τῆς ἐκδεδομένης), Οὔτως ἀδύνατος εἶναι. Γραπτέου, Οὐχ ὡς ἀδύνατος ήν.

ΣΕΛΙΔΑ. 49, στ. 1, Φήσαντος.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Φήσαντα. Ἀναφέρεται γάρ εἰς τὸν Ποιητὴν, Φήσαντος τοῦ Όμήρου κ. τ. λ. Λέγει δὲ τοῦτο, ἢ μᾶλλον λέγοντα τὸν Νέισορα περὶ τοῦ Μεγελάου παράγει ἐν τῇ Όδυσσειᾳ (γ', 299) πρὸ τῶν ἔξης σίχων. — Στ. 4, οἷς ὁ μὲν εἴναι.] Όδυσσ. γ', 300. — Στ. 6, Κύπρου.] Όδυσσ. δ', 83. — Στ. 24, Άλλα σ' εἰς.] Όδυσσ. δ', 563. — Στ. 28, Άλλ' αἰσι.] Όδυσσ. δ', 567.

ΣΕΛΙΔΑ. 50, στ. 2, Εἶχομεν.] ΗΔ, ΑΤ, Εἶχομεν. — Στ. 5, Κατ-
τοις θαυμάζουσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καίτοις γάρ θαυμάζουσι. —
 Στ. 7, Χρυσοῦ τοῦ.] Ἐκ τῆς Όδυσσ. δ', 73. — Στ. 10, Μέχρι.]

ΔΤ, Μέρη, ἡν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης προείλετο. — Στ. 15, Τότε γ' οὐκ ἦν.] ΗΔ, ΔΤ, Τότε δ' οὐκ ἦν. — Στ. 16, Ή πολλὴ αὐτῆς.] ΗΔ, ΔΤ, Ή πόλις αὐτῆς. Μαρτυρεῖ τῇ διορθώσει τὸ ἔχόμενον, α ὅλῃ δ' ἡ ἀρωματοφόρος ». — Στ. 30, Τόν ποτέ οὖ.] Εἰ τῆς Ἰλιάδ. λ', 20.

ΣΕΛΙΔ. 51, στ. 1, Δεκτίου ἐν τοῖς.] ΗΔ, ΔΤ, Δεκτέου μὲν ἐν τοῖς. — Στ. 8, Μεγέλαος, οὗτι.] Εἴς ΕΔ, ΔΤ, Μεγέλαος, οὐχ οὗτι. Τοῦτο γάρ βούλεται λέγειν, οὗτι ὁ ἀφιγμένος μέχρι τῶν δραν χώρας τανδες, δικαίως δὲ λέγοιτο καὶ εἰς αὐτὴν ἀφῆχθαι τὴν χώραν. Δῆλον δέ καὶ δέ τοι ἐρεῖ μετ' ὄλιγα, α Οὗτω δέ καὶ εἰς Διβύην ο [τοιχον], οὗτι προσέσχε τόπους τιστὸν. — Στ. 25, Τρῶας τε.] Εἰ τῆς Ἰλιάδ. ν', 1. — Στ. 27, Οὐ γάρ δέ Οἰνηος.] Εἰ τῆς αὐτῆς, β', 641. — Στ. 30, ίδην.] Εἰ τῆς αὐτῆς, ι', 47, ὅπου φησίν ὁ Ποιητής.

Ιδην δ' ἵκαιεν πολυπίδακα, μητέρα Θηρῶν,
Γάργαρου·

Βούλεται δέ λέγειν ὁ Γεωγράφος, οὗτι ἔνθες ἐξὸν Όμηρῷ τοῖς γενικοῖς, η καθόλου, συνάπτεται οὕτω τὰ μερικά, διετούς μὴ δοκεῖν ἐμπεριέχεσθαι ἐν ἐκείνοις, οἶον δὲν τῷ πρώτῳ παραδείγματι, Τρῶας τε καὶ Εκτορα εἰρηκε, καίπερ Τρωὸς δύτος καὶ τοῦ Εκτορος· ἐν δέ τῷ δευτέρῳ, τοὺς ὑιοὺς τοῦ Οἰνέως μηκέτι εἴναι, τουτέστιν ἐν τοῖς ζῶσι, φήσας, ἐπήγαγε τὸ, Θάνε Μελέαγρος, διπερ ἀν εἰ ἔτερος ἦν οὗτος τῶν Οἰνέως υἱῶν.

ΣΕΛΙΔ. 52, στ. 2, Οἱ δὲ Εὔβοιαν.] Εἰ τῆς Ἰλιάδ. β', 536. — Στ. 5, Ή πάνορμος.] Εἴς ΕΔ, ΔΤ, Ή Πάνορμος. Εἴτε γάρ οὐ πόλεως ὄνομα ἑτέρας παρὰ τὴν Πάφον, ἀλλ' αὐτῆς ταύτης τῆς Πάφου, Κυπριακῆς πόλεως, ἐπέδειτον, τὸ πάνορμος, σημαίγον τὸ πολλοὺς καὶ χρηζούς ἔχουσα ὄρμους. — Στ. 9, Κύπρου.] ίδ. ἀνωτέρ. Στράβ. σελ. 48. — Στ. 11, Ίνα δὲ ἐμφήνη... τοῖς ἀνθρώποις μετὰ Ἀλεξάνδρου.] Συγκέχυται τὸ προκείμενον χωρίον, διπερ ἄλλοις ἄλλως εὐχρινῆσαι ἐπεβάλλοντο. Ή μὲν οὖν ἐν τῇ τοῦ Κασσωβῶνος ἐκδόσει γραφὴ οὕτως ἔγειται η ίνα δὲ ἐμφήνη καὶ τὴν παρὰ τοῖς Σιδονίοις ἀποδημίαν τὴν ἐπειπλέον γενομένην, ΕΜΦΑΙΝΕΙ διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς παρ' αὐτοῖς η εὐτυχίας, ΚΑΙ ΉΣ καλῶς εἶχεν εἴτ' ἀναλαβεῖν, εἴτε καὶ παρατηταντεῖν εὐτεχνίας, καὶ ΤΟ τὴν Ἑλένην προεξενῶσθαι τοῖς ἀνθρώποις μετὰ Ἀλεξάνδρου η. Ταῦτα δὲ ὁ μὲν Κασσωβῶν οὕτω διασκευάζειν παρήνει, τὰ μὲν μετατοπίζων, εἴτε δὲ καὶ προσιθεῖς,

« Ἰνα δὲ ἐμφήνη... γενομένην, καλῶς εἶχεν εἴτ' ἀναλαβεῖν, εἴτε καὶ τὸ παραλαβεῖν [ταύτην δὲ τὴν ἀποδημίαν] ἐμφαίνει διὰ τῶν ἐπαίνων τὸ τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτυχίας καὶ εὐτεχνίας. [Ἐμφαίνει δὲ] καὶ τὸ τὴν Εἵλενην προεξενῶσθαι τοῖς ἀνθρώποις μετὰ Ἀλεξάνδρου. Οὐδὲ Γρονόβιος, τόνδε τὸν τρόπον· « Ἰνα δὲ ἐμφήνη... γενομένην, διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτυχίας, καλῶς εἶχεν εἴτ' ἀναλαβεῖν, νοεῖτε καὶ παραλαβεῖν εὐτεχνέαν, καὶ τὸ τὴν Εἵλενην προεξενῶσθαι τοῖς ἀνθρώποις μετὰ Ἀλεξάνδρου ». Ταῦτην ὁ Γερμανὸς ἐκδότης προελόμενος τὴν διόρθωσιν κατεχώρισεν εἰς τὸ κείμενον, καίπερ μακρῷ πεζωτέρας καὶ Ἑλληνικωτέρας οὖσης ἢν ὁ Κασσωβὸν προῦθεν. Ήμιν δὲ ἔδοξε πρῶτον μέν το, ΚΑΙ ΉΣ, λεῖπου ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων, ἀποβάλειν τοῦ κειμένου, ὥσπερ ἀπεβλήθη καὶ ὑπὸ τῶν πρότερον κριτικῶν εἴτα τὸ ἘΜΦΑΙΝΕΙ τρέψει εἰς τὸ ΕΚΦΑΙΝΕΙ προσθέντας καὶ τὸν ΔΕ σύνδεσμον, ἀντιδιεζαλμένως πρὸς τὸ ἐν ἀρχῇ τῆς περιόδου, ἐμφήνη (Ἐμφαίνεεν γάρ ἔξι τὸ παραφαίνειν καὶ οἶνον αἰνίττεσθαι, ἐκφαίνεεν δὲ, τὸ προδήλως τι παριεῖναι). τρίτου δὲ καὶ τὸ ἄρθρον, ΤΟῦ, τρέψει εἰς τὸ ΤΟΥ, ἵν' ἡ ὁ νοῦς τοῦ ὅλου χωρίου ούτος· Εἰ μὲν ἦν Ὅμηρος σκοπὸς τὸ καταλέξαι μόνον καθεξῆς τὰ ἔθνη, ἵκανῶς εἶχε μόνης τῆς Φοινίκης μητριδῆναι παραλιπόντα τοῦνομα τῆς Σιδόνος (τούτο γάρ ἦν τὸ ζητούμενον, διὰ τι Φοινίκην εἶπὼν, ἐπάγει καὶ τὴν Σιδόνα, τῆς Φοινίκης οὖσαν πόλιν καὶ αὐτήν)· ἵνα δὲ ἐμφήνη, τουτέστι λεληθότως παραδηλώσῃ, ὅτε καὶ παρὰ τοὺς Σιδονίους ἀπεδήμησεν ὁ Μενέλαος, καλῶς εἶχεν ἐπαναλαβεῖν τοῦνομα τῆς Σιδόνος. ἐκφαίνει δὲ, τουτέστιν ἐκφανέσερον ἴσορει τὴν ἀποδημίαν ταύτην ἀλλαχοῦ, διὰ τε τῶν ἐπαίνων τῆς παρὰ Σιδονίοις ἐντυχίας καὶ εὐτεχνίας, καταλέγων τὸν ἀργυροῦν κρατῆρα, διὸ παρ' ἐκείνων εἰδίκεις ὁ Μενέλαος (Ὀδυσσ. 6, 115), καὶ τοιοῦτον ἔτερον διδέντα τῷ Θόαντι (Ιλιάδ. ψ', 741), καὶ τοὺς παμποικίλους πέπλους, οὓς ἐκεῖνον ἐκομισατο ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ διὰ τοῦ προεξενῶσθαι παρ' ἐκείνοις τὴν Εἵλενην (Ιλιάδ. 5, 289) μετ' Ἀλεξάνδρου. — Στ. 16, Εὗθ' ἔσσαν.] Ἐκ τῆς Ιλιάδ. 5, 289.—Στ. 21, Δώσω τοι κροτῆρα.] Ἐκ τῆς Οδυσσ. 6, 115.—Στ. 28, Οἱ ἀνδρες.] ὁ Γερμανὸς ἐκδότης προειλετο τὴν τεινων ἀντιγράφων γραφὴν, οἱ Σιδόνιοι, οὐδὲν ἀλλ' ἡ ἐπεξήγησιν οὖσαν τῆς γυησίας γραφῆς. — Στ. 29, Εὔνηος.] Ἐγραψε, ὡς παρ' Ὅμηρο (Ιλιάδ. ψ', 747) φέρεται, καὶ ὡς ἐν τοῖς ἔξης τοῦ Στράβωνος (σελ. 59) γράφεται, ἀντὶ τοῦ, Εὔνεως.—Στ. 30, Κάλλαι ἐνίκα.] Ἐκ τῆς Ιλιάδ. ψ', 742.

ΣΕΛΙΔ. 53, στ. 16, Προσβορέοις.] Γραπτέον, ώς φέρεται ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων, Προσβόρροις, ή γοῦν Προσβορείοις.—**Στ. 18, Ἀραμαῖοι.]** Εξ ΔΓ, ΑΤ, Ἀραμαῖοι. Δῆλον δέ, ὅτι περὶ Ἀραμαίων ὁ λόγος, καὶ ἐξ ὅν ἀλλαχοῦ φησὶ Στράβων (Μέρ. Β, σελ. 505, καὶ Γ, σελ. 228).—**Καὶ οἱ Ἀρμένιοι.]** Λείπουσιν ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων (ἐν οἷς καὶ τὸ ἡμέτερον) αἱ λέξεις αὐται.—**Στ. 22, Ἀρμενίους καὶ.]** Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν χρὴ ἵσως καὶ ἐνθάδε διαγράψειν τὰς λέξεις.

ΣΕΛΙΔ. 54, στ. 3, Ὄμως.] ΗΔ, ΑΤ, Ὄμωις. Καὶ ὁ Ἰταλὸς δὲ μεταφραστὸς τὸν ἐναντιωματικὸν ἔξερχε, πον σου περο... ποτινατι. —**Στ. 11, Ἐν Καταλόγῳ.]** Τῶν οὐκέτι σωζομένων ποιημάτων Ήσιόδου ἐξὶν ὁ ἐπιγυραφόμενος Κατάλογος, ἐνῷ τῶν ἀρίστων γυναικῶν μνείαν καθεῖται ἐποιεῖτο. —**Στ. 12, Ερυάων ὄκακητα.]** Ο εἰρηνικὸς καὶ μὴ κακοποιῶν Ερυᾶς, ὡς ἔξηγουνται οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰ Ὅμηρου (Εὐτάθ. σελ. 75) πρότερος γάρ Ήσιόδου Ὅμηρος οὗτος ἐπωνόμασε τὸν Ερυᾶν· ἔτεροι δὲ ἀπὸ Αἴγακησίου, ὅρους, καὶ ἄλλοι ἀπὸ Αἴκακου τοῦ Θρήψαντος αὐτὸν οὗτος ὀνομάσθαι φασὶ (Πλαταν. ἡ, 36).

ΣΕΛΙΔ. 55, στ. 18, Θεόπομπος δέ.] Ἰσ.γρ. διὸς διπλοῦ συνδέσμου, Θεόπομπος δέ καὶ. —**Στ. 23, Καὶ γάρ τούτου.]** Ή προσθετέον τρίτον σύνδεσμον, Καὶ γάρ καὶ τούτου, η καθ' ὑπερβατὸν ἐκδεκτέον, ἀντὶ τοῦ, Καὶ τούτου γάρ. —**Στ. 29, Τρὶς μὲν γάρ.]** Ίδε ἀνωτέρο. σελ. 5 καὶ 31. —**Στ. 30, Οὐ γάρ κατ' ἄγνοιαν τῆς ἴσοριας κ. τ. λ.]** Καὶ μὴν ἀνωτέρω (σελ. 5 καὶ 31) εἰκὸς εἶναι ὡμολόγει καὶ παραπεσεῖν τῆς ἴσοριας τὸν Ὅμηρον ἄλλ' ἐνταῦθα καὶ ταύτην ἀποτρίψαι τοῦ Ποιητοῦ πειράται τὴν ἄγνοιαν ὁ πέρα τοῦ προσήκοντος φιλόμηρος Στράβων.

ΣΕΛΙΔ. 56, στ. 4, Εἴρηκε μὲν οὗτος ἡ Κίρκη.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Εἴρηκεν ἡ Κίρκη. —**Στ. 8, Παρέτυχέ γε.]** Εξ ΔΓ, ΑΤ, Παρέτυχέ τε. —**Στ. 10, Ή μὲν ἀνερρόβθησε.]** Εξ τῆς Όδυσσ. μ', 431. —**Στ. 18, Τρισμάκαρες.]** Εξ τῆς Όδυσσ. ε', 306. —**Στ. 20, Ασπασίη.]** Εξ τῆς ίλιαδ. 9', 488. —**Στ. 22, Τριχθά.]** Εξ τῆς ίλιαδ. γ', 363. —**Στ. 24, Εφαρμόττει.]** Εξ ΔΓ, ΑΤ, Εφαρμόττοι. —**Στ. 26, Τὸ τοσοῦτον.]** Εξ ΔΓ η προσθήκη τοῦ ἄρθρου. —**Στ. 27, Προστιχομένῳ.]** Εξ ΔΓ, ΑΤ, Προτιχομένῳ. Τοῦτο μὲν γάρ ἐστι προτείνοντε, η προβάλλοντε τὸ δὲ Προτιχομένῳ σημαίνει τὰ προσκολλωμένῳ. —**Στ. 29, Νωλεμέως.]** Εξ τῆς Όδυσσ. μ', 437.

ΣΕΔΙΔ. 57, στ. 5, Επιτεῖναι, μὴ κοινῶς.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ μεταφράζῃ) ΑΤ, Επιτεῖναι, καὶ μὴ κοινῶς. Οὐ γάρ νοῦς, Εμφασιν ἀξιολόγου χρόνου παρέχει καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ Πομπὺς ἐπέτεινε τὴν ἐσπέρχυ, μὴ κοινῶς εἰπὼν κ. τ. λ.—**Στ. 7,** Υπέτεινε τῶν ναυαγίων τὴν απαλλαγὴν.] ΗΔ, ΑΤ, Υπέτεινε τῷ ναυαγίῳ τὴν ἀπαλλαγὴν. Οὐ νοῦς, Οὐ πιθανὸν διὰ ἐνέφηνεν, ή ὑπηγόρευσεν, δο Πομπὺς τὴν ἀπὸ τῆς Χαρύβδος ἐξέμεσεν τῶν ναυαγίων (ταῦτα δὲ ξέσαν ὁ ιεὸς καὶ ἡ τρόπος), εἰ πρὶν ἀποσπασθῆναι πολὺ ἀπὸ τοῦ Θύμουσσέως, αὐτένας ὑπὸ τῆς παλιρροίας ἐφέροντο πάλιν πρὸς αὐτόν. Ίσως μάντοι καὶ τὸ Υπέτεινε τρέπειν ϕειδον εἰς τὸ Επέτεινε, κατὰ τοῦτον τὸν νοῦν, Οὐ πιθανῶς διὰ μακράν ἐποίησε τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ναυαγίων, εἰ πρὶν ἀποσπασθῆναι κ. τ. λ.—**Στ. 9,** Αὐτένας εἰς τούπισω παλιρροῖα μετέπιπτεν.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ αὐτίκα εἰς τούπισω παλιρρούς μετέπιπτεν. Οὐ μὲν γάρ σύνδεσμος οὐδὲν πρὸς ἄπος ἐνθάδε· τὸ δὲ Παλιρρόους ἔτρεψα εἰς τὸ Παλιρροα (πληθ. οὐδέτερ.), ἵνα συνάπτοιτο τῷ, Τῶν ναυαγίων. Εἴς δὲ καὶ ἔτερον τῆς τοιαύτης συγχύσεως παράδειγμα παραδέσθαι ἐκ τῶν ἐξῆς (σελ. 383, στ. 2), δόπου ἀντὶ τοῦ Εὐθύπλοους, ἀπεδεξάμην τὴν ἐν πλείσοις ἀντεγράφοις φερομένην γραφὴν Εὐθύπλοα. Εἰ δέ τις ἀντὶ, Τῶν Ναυαγίων, προαιρεῖται γράφειν, Τοῦ ναυαγίου, καλῶς ἔχει τηνικαῦτα παραλαβεῖν τὴν ἐν τινι τῶν ἀντεγράφων φερομένην γραφὴν, Παλιρροουν.—**Στ. 16,** Δεῖ λέγειν.] Αὔριον διὰ γράφοις, Εὖδε λέγειν.—**Στ. 18,** Επεδείκνυμεν.] ΗΔ, ΑΤ, Επεδείκνυμεν. Παράβαλτος τάδε οἵς ὀνωτέρω (σελ. 13) ἐσημειώσαμενα.—**Στ. 25,** Περὶ Κύζικον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Επὶ Κύζικον.—**Στ. 30,** Εὔησον.] ΗΔ, ΑΤ, Εὔησον, ή, ως ἡ Κασσωβωνικὴ ἐκδοσίς, Εὔησων.

ΣΕΔΙΔ. 58, στ. 10, Τὸν ὑπὸ Αδμήτῳ.] Εἰς τῆς Ἰλιάδ. β', 714.—**Στ. 13,** Τῶν ὁμολογουμένων.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν μὲν ὁμολογουμένων.—**Στ. 16,** Οὐ τε ἐξ ἀρχῆς πλοῦς.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐτε ἐξ ἀρχῆς πλοῦς.—**Στ. 20,** Εἰς τῶν ἔτεις γῦνι μεικνυμένων πεπιεσυμένου ἐξὶ, καὶ ἐκ τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰς τῶν ἔτεις γῦνι μεικνυμένων καὶ πεπιεσυμένων ἐξὶν ἐκ τῆς. Ίσως δέ καὶ Πεπιεσυμένα ϕειδον γράψαι. ΔΓ, Εἰς τῶν ἔτεις γῦνι μεικνυμένων πεπιεσυμένου ἐξὶν, ἐκ τῆς; Εἰς τῶν ἔτεις γῦνι μεικνύμενον, καὶ πεπιεσυμένου ἐξὶν, ἐκ τῆς; Εἰς τῶν ἔτεις γῦνι μεικνυμένων καὶ πεπιεσυμένων, δέτεις ἐκ τῆς. Πιστοῦται τὴν διόρθωσιν παραπλήσιον ἔτερον χωρίον

τοῦ Στράβωνος (Μέρ. Γ, σελ. 73) «Ἐκμαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυ-
» μένων νῦν, καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν». — Στ. 24, Ἰζορεῖται.] Ἱσ.
γρ. Ἰζόρηται. — Στ. 25, Ἀργυρίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργυρίων.
— Δικαιαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ δικαιαν. — Στ. 28, Φρίξειον.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φρίξειον. — Στ. 29, Ἄ πολλαχοῦ.] ΉΔ ἡ προσθήη τῆς
ἀντωνυμίας. — Μηδίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μηδείας.

ΣΕΛΙΔ. 59, στ. 8, Λείπων.] Προειλόμπη τὴν ἀρχαίαν γραφὴν,
ταύτην, ἀντὶ τοῦ, Λέγων, ὁ κακῶς ἐκ τοῦ Καλλιμαχείου σίχου εἰς
αὐτὰ μετανέχθη τὰ τῷ Στράβωνι λεγόμενα. Οὐ γάρ νοῦς, Λείπων
τὸν Αἴγλετην Απόλλωνα, καὶ τὴν ἐν ᾧ ἴδρυται νῆστον Άναφην, τὴν
πλησίον καιμένην τῆς νῆστον Θήρας τῆς ὑπὸ Λακεδαιμονίων οἰκεσθή-
σις, ὥσπερ ἐξέφρασε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφρατής,

**Lasciand' Eglete, e Anafe, à la Spartana
Tera vicina.**

— Στ. 9, Ἀρχμενος.] Κατὰ συγκοπὴν, ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου,
ΑΤ, Ἀρχόμενος. Καὶ τοῦτο κακῶς ἐξέωσθη τῶν Καλλιμαχείων
ἐπῶν ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ, μετενεχθὲν εἰς τὰ τοῦ Στράβωνος. — Στ. 10,
Αῦτις.] Τὸ ἐμὸν ἀντιγραφον, Αῦτις, οἰκειοτέρως τῇ Ἰάδῃ διαλέκτῳ.
— Ἀρχαίνη.] Οὗτος ἐν τῷ ἐμῷ καὶ ἐν ἄτεροις, ΑΤ, Ἀρχαίνη. —
Στ. 14, Τό κεν.] ΉΔ, ΑΤ, Τὸ μέν. Οὐ μὲν γάρ ἐναντεωματικὸς,
Μέν, εἰς οὐδὲν ἐνθάδε χρήσιμος ὁ δὲ δυνητικὸς, Κέν, τῶν δὲ
οὐκ ἀνευ ἔστι, διὰ τὸ ἐπόμενον, Εὐίσποτ. — Στ. 19, Τάδε.] ΉΔ,
ΑΤ, Τὰ δέ. — Στ. 23, Τὸν Αἴγτην.] ΉΔ ἡ τοῦ ἀρθροῦ προσθήη.
— Στ. 24, Παρὰ τὴν Αἴγην, τὴν Αἰαίνην πλάττη.] ΉΔ, ΑΤ, Παρὰ
τὸν Αἰγάτην πλάττη. Εἶτε ΔΓ, Παρὶ τὴν Αἰαίνην πλάττει:
Παρὰ τὴν Αἰαίνην πλάττει : Παρὰ τὴν Αἴγην πλάττει :
Παρὰ τὴν Αἴαν πλάττη. Μαρτυρεῖ τῇ ἡμετέρᾳ διορθώσει τὰ
ἀνωτέρω (σελ. 26) εἰρημένα τῷ Στράβωνι. Οὐ νοῦς, Ομηρος τὴν
Κίρκην διπλασει, λαβὼν τὰς ἀρχὰς τοῦ μυθεύματος ἐξ Ἰζορίας, ἐκ τῆς
Μηδείας δηλονότει καὶ ἐπεὶ ἡ Μηδεία Αἰαίνη ἦν, τουτέστιν ἐκ τῆς ἐν
Κόλχοις πόλεως Αἴγης, οὐκ ὅκυνθει καὶ τὸν νῆστον, ἐν ᾧ φέκει ἡ Κίρκη,
Αἰαίνη παρονομάσαι (Οδυσσ. μ', 3). — Στ. 25, Εὔηην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
Εὔηην. — Στ. 26 καὶ 27, Ποιῆ.] Δις ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποιεῖ. —
Στ. 28, Αὐτοκαστεγνήτην.] Ἐκ τῆς Οδυσσ. χ', 137.

ΣΕΛΙΔ. 60, στ. 3, Ἀργώ.] Ἐκ τῆς Οδυσσ. μ', 70. — Στ. 7,
Ἐκτός.] Ἰσχρο. Εἴσειστε, καθά φέρεται ἐν ταῖς τῶν ἀντιγράφων. —

24 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

Στ. 8, Ἡ ἐπὶ τὸ δέρας.] Ήδη ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ. Τινὰς τῶν ἀντιγράφων καὶ ἀντὶ τοῦ, Δέρας, φέρευσι Δέρος· ἔσι δὲ ποιητικώτερον τὸ διά τοῦ σ.—Στ. 10, Καὶ τῶν καὶ ήμᾶς.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ καὶ ήμᾶς.—Στ. 14, Χαλεπηρές.] Εἴκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου (1393), ἐνώ τὸ μὲν κείμενον φέρει, Χαλεπήρες, τὸ δὲ παρὰ τὸ κείμενον τῆς σελίδος λευκόν, Χαλεπήρες. Οὕτε γάρ τὸ παροξύτονον ὄρθον, οὕτε τὸ δὲ ταῖς πρὸ ἐμοῦ ἐκδόσεσι προπερισπωμένως γραφόμενον Χαλεπήρες.—Στ. 25, Μόνον.] Διέλειται με τὴ φερομένη ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ ὄρθη γραφή, Μόνων.—Στ. 27, Οὐδὲν δὲ ἐγένετο.] Ήδη, ΑΤ, Οὐδὲν δειψύευσμάτως.

ΣΕΛΙΔ. 61, στ. 5, Χοάστην.] Ήδη (ῶδε τε κάν τοῖς ἔξης), ΑΤ, Χόαστην. Οὕτω γάρ καὶ ἀλλαχοῦ Στράβων (Νέρ. Γ, σελ. 143) ισοσυλλάβως κλίνει τοῦνομα τοῦ ποταμοῦ.—Στ. 7, Θαυμάζει.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Θαυμάζειν ἀναφέρεται γάρ εἰς αὐτὸν τὸν Ερατοσθένη.—Στ. 13, Ἀποδιδούς.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποδούς.—Στ. 17, Σχεδόν τε καὶ.] Διάγραφε τὸν, Καὶ, σύνδεσμον, λείποντα ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 24, Πλεῖν κατά.] Ήδη, ΑΤ, Πλεῖν καὶ κατά.

ΣΕΛΙΔ. 62, στ. 12, Λιβύης.] Εἴ μὴ ἡμάρτηται ἡ γραφή, ἀντὶ τοῦ, Λιβυκῆς, ἐκδέχου τὴν σύνταξιν οὗτως, ὡσπερ ἂν εἴ ἐγέγραπτο, Τῆς παραλίας τῆς Λιβύης.—Στ. 26, Περὶ τοῦ σχήματος λόγου.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Περὶ τοῦ σχήματος ἥδη λόγου.

ΣΕΛΙΔ. 63, στ. 10, Φησὶ ζήτησιν.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Φησὶ τὴν ζήτησιν.—Στ. 12, Κόγχων.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Κόχλων. Εἴσι δὲ παρὰ τὸ ἀρσενικὸν, Κόγχος· ἵσως μέντοι καὶ περισπωμένως ἔδει γράψειν, Κογχῶν, παρὰ τὸν Κόγχην. Εἶπει τὸν τοῦ ἐκδοθέντος μοι Ξενοκράτους Πίνακα, λέξ. Κόγχη.—Στ. 17, διά τοῦ χάσματος.] Ήδη ἡ ἐγκλισις (ἴν' ἦ, διά τενος χάσματος), ΑΤ, Διά τοῦ χάσματος.—Στ. 23, Αὐτὸν τε ίδειν.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτὸν δὲ εἰδένατε.—Λίθους τε κογχυλιώδεις... τυπώματα.] ΔΓ, Λίθους τε κοχλιώδεις κ. τ. λ. Γραπτέον ἵσως Λίθους τε κογχυλιώδεις καὶ κτενώδεις, καὶ χηραμίδων τυπώματα, ἦ, Λίθους τε κογχυλιώδεις, καὶ κτενῶν καὶ χηραμίδων τυπώματα.—Στ. 25, Ματτηνοῖς.] Εἴκ ΔΓ (κακῶς βαρυγομένης Ματιένοις), ΑΤ, Ματτιηνοῖς.

ΣΕΛΙΔ. 64, στ. 12, Εκεῖνα.] Εἴκ ΔΓ, ΑΤ, Εκεῖνο.—Στ. 19,

Τάχα δῆ.] Ἀμεινον ἀν ἐγράφετο, Τάχα δέ.—Στ. 21, Εἰκάζειν τε τό.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Εἰκάζειν τε καὶ τό.

ΣΕΛΙΔ. 65, στ. 3, Καὶ τῆς καλούμενης Μοίριδος λίμνης.] ΉΔ, συγάδουσα τῇ τοῦ Κασωβῶνος, ΑΤ, Καὶ τῆς Ἀλμυρίδος λίμνης ἔκεινος μὲν γάρ τρέπει παρῆντες εἰς τὸ, Καὶ τῆς Μοίριδος λίμνης, ἡμῖν δὲ ἔδοξε καὶ τὴν μετοχὴν προσθεῖναι, μημονεύσασε παραλλήλου ἔτεσσον χωρίου τοῦ Στράβωνος (Μέρ. Γ, σελ. 263). Δε τούτῳ δὲ τοῦτο οὐκ ὄκνησα καὶ τὸ προσεχές, Αἰγαίῳις, προσλαβεῖν.—Στ. 17, Προσφέρειν.] Ἰσ.γρ. Προφέρειν, τουτέστιν ὄνειδιζειν.—Στ. 17, Τὸ ἄλλα.] Ἐξ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ ἔρθρου.—Στ. 21, Εἰ γάρ οὗτω, δεήσει κ. τ. λ.] Διορθοῦν παροήντει ὁ Κασωβῶν γράφοντας, Εἰ γάρ μὴ οὗτω, δεήσει, ἔτερος δέ τις, Εἰ γάρ οὐ, δεήσει ἵν' ἦ ο νοῦς, Εἰ γάρ οὐκ ἔστιν αἴτιον τῶν ἐπικλύσεων τοῦδ' (ὅπερ λέγω) τὸ τὰ αὐτὰ ἔδαφη ποτὲ μὲν ἔξαρτεσθαι, ποτὲ δὲ ταπεινωῦσθαι, δεήσει κ. τ. λ. Άλλα καὶ κατὰ χώραν ἐώμενον τὸ κείμενον τὸν αὐτὸν ἔξει νοῦν, τῆς ἀναφορᾶς καθ' ἔτερον τρόπον ὑποτιθεμένην. Εἰ γάρ οὗτω γένεται, ὡς φασιν ὁ Στράτων, τουτέστιν, Εἰ αἴτιόν ἔστι τῶν ἐπικλύσεων τὸ τὰ μὲν τῶν ἔδαφῶν ὑψηλότερα, τὰ δὲ ταπεινότερα φύσει εἶναι, δεήσει κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΔ. 66, στ. 3, Τὸ τὰ αὐτὰ ἔδαφη.] ΉΔ, ΑΤ, Τὸ αὐτὰ τὰ ἔδαφη.—Στ. 5, Οἱ δὲ τοῦτο λαμβάνει.] Οἱ ἴταλος μεταφραστὴς οὗτως ἡρμήνευσεν, ὥσπερ ἀν εἰς ἐγγύραπτο, Οἱ δὴ οὗτος ὑπολαμβάνει, il che egli s' imaginò. Ισως ή ἀρχαῖκ γραφὴ ἦν, Οἱ δὲ τοῦδ' ὑπολαμβάνει.—Στ. 19, Εὖ.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Εὖ μεν.—Στ. 25, Δίμην μείζω.] Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Λέμην καὶ μείζω.

ΣΕΛΙΔ. 67, στ. 4, Εἰ γάρ τοῦτο.] ΉΔ, ΑΤ, Εἰ γάρ καὶ τοῦτο.—Στ. 7, Ταῦτα δὲ δεῖ μεταφέρειν.] Προσέθηκα τὸ, Δεῖ, έξ ΕΔ· ἐτρεψε δὲ καὶ τὸ Ταῦτα, εἰς τὸ Ταῦτα, ὅπερ ἡρμήνευσαν καὶ οἱ Λατῖνοι μεταφράσαι.—Στ. 33, Επαυξομένην δὲ αὖτε καὶ μᾶλλον.] Εξ ΕΔ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου συνδέσμου.—Στ. 14, Ύπ' αὐτῆς.] Παρέλιπε τὰς δύο ταύτας λιξιεις ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς, εἴτ' ἀντεγράφοις ἐντυχῶν οὐκ ἔχουσιν, εἴτε περιττὰς ἡγησάμενος.—Στ. 16, Όλως τὸ τοῖς.] ΉΔ, ΑΤ, Όλως, οὗτε τοῖς.

ΣΕΛΙΔ. 68, στ. 10, Καταφερομένην.] ΉΔ, ΑΤ, Κάτω φερομένην.—Στ. 35, Κυμάτωσεν.] Μῶν ἐγγύραπτο, Κυματωγήν;—Στ. 17, Καν γαληνότατον ἦ, ἐπιφερόμενον κ. τ. λ.] Τυπογράφων ἀμαρτίᾳ ὑπέρεικται μετά τὸ, Γαληνότατον. Οἱ δὲ Κασωβῶν παρῆντες

γράφειν οὐκ ἀπιθάνως, Οὐ, καὶ γαληνότατον ἦ, ἐπιφερόμενον, ὃσπερ ἐξέφρασε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστής.—Στ. 20, Πολλὸν δέ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. 6, 7.—Στ. 22, Οὐδὲν γάρ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ γάρ.—Στ. 24, Τὸν κίνησιν... αὐτῷ.] Ἀπόκατέστησε τὸν ἀρχαῖαν γράφην, ΑΤ, Κένησιν.. αὐτῷ. Οὐδεῖς, Συγκειούμενον τὸ κῦμα αὐτῷ τῷ Θαλάττῃ τὴν ὁδὸν δὲν ιδίαν κίνησιν αὐτῷς.—Στ. 25, Άμφι δέ τ' ἄκρας.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. 6, 425.—Στ. 28, Ήδόνες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. ρ, 265.

ΣΕΛΙΔ. 69, στ. 2, Ή δὲ ἀναγράφοσις.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ή τ' ἀναγόρησις.—Στ. 3, Ή τὸ κουφότατον, φελλόν.] Ἐπίστικα πρὸ τοῦ, Φελλὸν, ἵν' εἴη ἡ συγάρτησις, Η φελλὸν, ὅπερ ἐστὶ κουφότατον. Άλλ' ἔτος ἐγέγραπτο ἀρσενικῶς, Η τὸν κουφότατον φελλόν.—Στ. 4, Εἰς γῆν ἀναβληθῆναι.] Οὐκ ἀπολλοτρίωται ὑποψίας τὸ χωρίον. Ἰσως ἦν, Ἐκ γῆς ἀναληφθῆναι, ή, Εἰς γῆν ἐκβληθῆν αναληφθῆναι.—Οὐδὲν ἐκ τῶν πλησίον.] ΗΔ, ΑΤ, Οὗτοι δὲ καὶ τῶν πλησίον, ἀντ' οὖ, ἐξ ΕΔ ἐγράψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, Οὗτοι δὲ ἐκ τῶν πλησίον. —Στ. 6, Τὴν χοῦν.] Οὗτοι καὶ ἀνωτέρω (σελ. 68) θηλυκῶς, Τὴν χοῦν, η ἰδιάζον τοῦτο τῷ Στράβωνι, καθάπερ ἐδοξεῖ τῷ γράψαντι τὰς Χρησομαθίας, η γραφικῶς ἡμαρτημένου.—Στ. 30, Καὶ μαθηματικός.] Ἀπόκατέστησε τὸν ἀρχαῖαν γραφήν, ἀντ' ης προειλετο διερμάτωσεως τοῦ Κασωβῶνος ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, Καίπερ μαθηματικός ταῦτὸ γάρ ἐνθάδε γε δύναται ὁ Καὶ τῷ Καίπερ.

ΣΕΛΙΔ. 70, στ. 7, Οὐδὲν τοῖς σύνεγγυς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ τοῖς σύνεγγυς.—Στ. 8, Καίτοι τῶν μαθηματικῶν.] ΔΓ, Καὶ τῶν μαθηματικῶν : Μές καὶ τῶν μαθηματικῶν : Μές τῶν μαθηματικῶν. Οὐδεμίκα δὲ τούτων προέχει τῆς τοῦ κειμένου, Καίτοι τῶν μαθηματικῶν.—Στ. 14, Διεκόψει.] ΗΔ, ΑΤ, Διεκόψει.—Στ. 20, Καὶ, καθάπερ τὸν Άκεανόν.] ΗΔ η προσθήκη τοῦ συνδέσμου. —Στ. 22, Τῇ μὲν οὖν πλημμυρίδει ὄμολογεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Τὴν μὲν οὖν πλημμυρίδα δεῖ ὄμολογεῖν. —Τὸν ἐκ τοῦ... καταφερόμενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὴν ἐκ τοῦ... καταφερομένην. Φέρεται γάρ πρὸς τὸ, Ροῦν.—Στ. 28, Τῇ δὲ ἀμπώτει.] ΗΔ, ΑΤ, Τῇ τε ἀμπώτει. Αντιδιέσαλται γάρ πρὸς τὸ ἀνωτέρω, Τῇ μὲν οὖν πλημμυρίδει.—Στ. 29, Εὐαντίου, οὐ Εξιόντα.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐαντίου Εξιόντα.

ΣΕΛΙΔ. 71, στ. 4, Εχόντων... φυσικώτερον λόγον, κατὰ τὴν

υῦν ὑπόθεσιν τοσοῦτον εἰπεῖν ἀπόχρη.] Οὐτως ἔξικται καὶ γέγραπται παρ' ἄπασιν, ὡς τὸ, Κατὰ τὴν υῦν ὑπόθεσιν, πρὸς τὸ, Ἀπόχρη, συνηρτῆσθαι. Μόνος ὁ πρῶτος μεταφράσας εἰς τὴν Δατινίδα φωνὴν τὸν Στράβωνα, συνῆψε πρὸς τὸ, Φυσικώτερον τοῦτο δὲ ἐπεὶ οὐκ ἔχει ὀρθῶς, μὴ μεσολαβήσαντος τοῦ διαζευκτικοῦ μορίου, γράφει καὶ εἰς τὸ χωρίον, Εχόντων... φυσικώτερον ή κατὰ τὴν υῦν ὑπόθεσιν, τοσοῦτον εἰπεῖν ἀπόχρη.—Στ. 6, Οὖν εἰς.] ΉΔ, ΑΤ, Οὐδὲ εῖς.—Στ. 20, Οὐχ ὅτι παλιρρόοοῦνται κ. τ. λ.] Λάμβανει ἀπὸ κοινοῦ τὸ, Φαίη ἀν τις.—Στ. 25, Πουΐται, καὶ τοικύτην λαμβάνει τὴν ἐπιφάνειαν, οἷαν ὁ Ἀρχημήδης φησίν.] Τὸ ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις ἀπαρεμφατικῶς φερόμενον, Ποιεῖσθαις καὶ λαμβάνειν, ὑπονοεῖν παρέχει μήποδ' ἢ ἀρχαία γραφὴ ἢν δίχα τοῦ, Οἶαν, οὗτως, Ποιεῖσθαις καὶ λαμβάνειν τοιαύτην ἐπιφάνειαν ὁ Ἀρχημήδης φησίν.—Στ. 29, Πάντα τὸν τόπον.] ΉΔ ἡ προσθήκη τοῦ ἀρθρου.—Καθ' ἔκαστα τεναγίζειν.] ΉΔ, ΑΤ, Καθ' ἔκαστά τε τεναγίζειν.—Στ. 30, Συγενδούστης.] ΉΔ, ΑΤ, Συνελθούστης. ίδε ἀνωτέρω (σελ. 65), ὅπου περὶ τῶν αὐτῶν τούτων τῶν περὶ τὸ Κάστου τεναγῶν φησίν, «Ἐνδούστης δὲ τῆς θαλάττης ἀνακαλυφθῆναι», καὶ μερὸν ὑποβάς, «Συνεξαίρειν, ἡ συγενδωμέναι τὸ πέλαγος».

ΣΕΛΙΔ. 72, στ. 5, Δέχομαι τό.] ΉΔ, ΑΤ, Δέχομαι, καὶ τό.—Στ. 12, Συμμεθίζα.] ΉΔ, ΑΤ, Συμμεθίζῃ. ΔΓ, Συμμεθίζανται: Συμμεθίζησι.—Στ. 19, Φήσει.] ΉΔ, ΑΤ, Φησίν. Ο δὲ Κασωδῶν παρήνει γράφειν, Φήσεειν, ὅπερ ἐξὶ σόλοικον, μὴ προσεδεμένου καὶ τοῦ δυνητικοῦ, Φήσεειν ἀν.—Στ. 25, Πρὸς αὐτὸν.] ΉΔ, ΑΤ, Πρὸς αὐτόν.

ΣΕΛΙΔ. 73, στ. 5, Ὅπο Κυρηναίων.] ΉΔ, ΑΤ, Ἐπὶ Κυρηναίων.—Στ. 17, Τόπων.] Ἐκ ΔΓ προεξέδεικα τὴν λέξην.—Στ. 28, Άς ἔφαμεν.] ΉΔ (ἴσως οὐκ ἀναγκαῖα), ΑΤ, Οἵας ἔφαμεν.

ΣΕΛΙΔ. 74, στ. 1, Καὶ Πιεζηκούσσας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἐπὶ Πιεζηκούσσας.—Στ. 4, Ἐκπληξειν. Νυνὶ δὲ ἀποδεσσ.] Ἀποκατέσησα τὴν ὀρθὴν γραφὴν, τὸ μὲν ἐκ τῆς Κασωδωνικῆς ἐκδόσεως, τὸ δὲ ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐκπληξειν. Εἰ δὲ τὸ ἀληθές.—Στ. 6, Λέγοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λέγει.—Στ. 7, Κυρηναίας.] ίσ.γρ. Καρίας. Ἐτεροι δὲ ὑπενόσσαν γραπτέον εἶναι, Κυνουρίας.—Στ. 12, Συντεθεμένην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ συντεθειμένην.—Στ. 14, Θαλαττοχρατοῦντες ἐτι, προσπλεῦσαι.] ΉΔ, ΑΤ, Θαλαττοχρατοῦντες ἐπεπροσπλεῦσαι.—Στ. 24, Κατὰ μέρη.] ΉΔ, ΑΤ, Κατὰ τὰ μέρη,

Ἐτέρα ΔΓ, Καὶ τὰ μέρη.—Στ. 25, Πηλοῦ διαπύρου.] Τοῦ μιχλεῖς Γαλλισὶ καλουμένου Lave. — Στ. 30, Κρουνώ.] Ἐκ τῆς ίδιας. χ', 147.

ΣΕΛΙΔ. 75, στ. 5, Εὐλειψιν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐθλειψιν. Παράβαλς τούτοις ἀπέρι ἐν ἄλλοις (Μέρ. Β, σελ. 469) εἴρηκε Στράβων. — Στ. 19, Τὴντός.] Οὗτως τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον ἐκ διορθώσεως, ΑΤ, Τῆς ἱντός.—Στ. 23, Ἀλλως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀλλων. — Στ. 26, Ἡ Λευκάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ὁ Λευκάς.—Στ. 28, Φασι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φυσι.—Στ. 29, Οῖος Νήρικου.] Ἐκ τῆς Οδυσσ. ώ, 377.

ΣΕΛΙΔ. 76, στ. 4, Λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ ἐκλεκτόν.] ΔΓ, Λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ τὸν ἐκλεκτὸν, μετὰ τοῦ ἀρθρου· ὅπερ ὑπονοεῖν παρέχει μήποτε ἡ γυναικὶ γραφὴ ἦν, Λογαίου λίθου, οἷον καλεῖ τὸν ἐκλεκτόν. Μακρῷ γάρ πιθανώτερον τῷ σπανίῳ τοῦ Λογαίου ὄνοματι προσαγορεύσαι τὸν ἐκλεκτὸν, ή τῷ καθημαξευμένῳ, ἐκλεκτὸν, ἐκφράσαι τὸν Λογαῖον. Εἰσὶ δὲ Λογαῖοι λίθοι, οὓς ὁ Θουκυδίδης (δ'. 4) Λογάδην λίθους καλεῖ, τουτέσι μὴ λελατομημένους, ἄλλ' οὕτως, ὥσπερ ἔχουσι φύσεως, ἔνθεν κάκεΐδεν συλλεγομένους καὶ ἄλλῃσι συναρμοζομένους, οὓς οἱ Ρώμαιοι Cæmentum, οἱ δὲ Γάλλοι moellon καλοῦσι. Παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, συγγραφεῖσιν Ἐγχόρηγοις ἐκαλοῦντο οἱ τοιοῦτοι λίθοι, οὓς ὁ Σαλμάσιος (Plinian. exercitat. pag. 870) παρὰ τὸ ἐν χοροῦ τάξει τίθεσθαι ἐτυμολογεῖ, οὐ πάνυ πιστά φίμοιγε λέγων.—Στ. 6, Περὶ Μεδῶνην δὲ τὴν ἐν τῷ... κόλπῳ [πῦρ] ἐπτάς σαδίων κ. τ. λ.] Προσέθηκα τὴν λίξιν, Πῦρ, οὐδὲν ἀσυνάρτητος ἐσιν ὁ λόγος· δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐπόμενα μετοχικὰ οὐδέτερα, Ἀπρόσιτον, ἐκλάμπον, Θερμαῖνον, τὴν χρείαν τῆς λέξεως. Τενά τῶν ἀντιγράφων φέρει, Ή περὶ Μεδῶνην δὲ ΤΗΝ ἐν τῷ, ὃ καλῶς ἀντίστητος εἶχεν, εἰ τὸ προπαρατελευταῖον ἀρθρον ἐτρίπτετο εἰς τὸ ΓΗ (όπερ ἐξέφρασαν οἱ ἀρχαῖοι μεταφρασταὶ, ὁ τε Λατῖνος καὶ ὁ Ἰταλὸς), καὶ τὰ ἐχόμενα μετοχικά, τὸ μὲν πρῶτον ἐκ διορθώσεως, εἰς τὸ Ἀπροσίτον, τὰ λοιπὰ δὲ ἐκ ΔΓ, εἰς τὸ, ἐκλάμποντος, Θερμαίνοντος.—Στ. 7, Ερμιονικῷ.] ἀφείλεν εἰναι, Σαρωνικῷ, ὥσπερ αὐτὸς ἄλλαχοῦ (Μέρ. Β, σελ. 127) τὴν Μεδῶνην, θὺ δὲ καὶ Μέδανα (πληθυντικῶς καὶ οὐδετέρως) καλεῖ, μεταξὺ Επιδαύρου καὶ Τροιζῆνος τῶν ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ πόλεων, κινσθεῖ φησιν. Εῖτι μέντοι οὐ γραφέων τὸ παρόραμα, ἄλλ' αὐτοῦ τοῦ Στράβωνος μνημονικὸν ἀμάρτημα. — Στ. 9, ἐπὸ τοῦ Θερμοῦ καὶ τῆς θειώδους ὁσμῆς.] ΔΓ,

Үπὸ τῆς τοῦ Θερμοῦ καὶ θειώδους ὁσμῆς: Үπὸ τοῦ Θερμοῦ τῆς θειώδους ὁσμῆς: Үπὸ τοῦ Θερμοῦ καὶ θειώδους ὁσμῆς· εἴς ὅν ἂν τις ὑπονοήσεις γεγράφθῃ πάλαι, Үπὸ τῆς τοῦ Θερμοῦ θειώδους ὁσμῆς.—Εὐῶμες.] Ή διαγραπτέου τὴν λέξιν, ή τρεπτέον εἰς τὸ Φλοιογόδερο, ή Πυρῶμες. Άλλοτριον γάρ εἶτι ἐνθάδε τὸ Εὐῶμες· δοῦ εἰς τὴν ἐκείνου χώραν τάξαι χρῆναι φημι, εῖτι καὶ εἰκ παραπλησίων ισοριῶν πιστώσασθαι. Αὐτίκα Άριστοτέλης, ή ὀξισδήποτ' ἦν ὁ Περὶ Θαυμασίων ἀκούσματων (κεφ. 35) πραγματευσάμενος, ταῦτα λέγει περὶ τῶν ἀναδειδομένων ἐκ γῆς πυρῶν· «Λέγεται ταὶ δέ καὶ τὰ ἔξω Στήλῶν Ηρακλείων κακεσθαι, τὰ μὲν διὰ παντὸς, τὰ δὲ, νῦκτωρ μόνον... καὶ τὸ ἐν τῇ Λεπάρῳ δὲ φυερὸν καὶ ΦΛΟΙΟΓΔΕΣ, οὐ μὴν ἡμέρας, ἀλλὰ νυκτὸς μόνον». —Στ. 13, Αρινη.] Ιδ. τὰ σημειωθέντα μοι περὶ Ἀρνης ἐν τοῖς εἰς τὸν Πλούταρχον Προλογομένοις, Μέρ. Α, σελ. 55.—Στ. 15, Οἱ τε πολυζάφυλον.] Έκ τῆς Ἰλιάδ. β', 507.—Στ. 17, Λί δὲ καὶ Τρηρῶν.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Οἱ δὲ καὶ Τρηρῶν.—Στ. 20, Φησι.] Γράφε, Φασί, καθά φέρεται ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 22, Ηρόδοτος.] Εἰς τοῦτο τρέψατε ἐτόλμητα τὸ καὶ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις καὶ ἐν τοῖς διά τύπων ἐκδεδομένοις, Ήσιοδος. Οὗτος μὲν γάρ οὐδαμοῦ τῶν γε ἐγνωσμένων ἡμῖν αὐτοῦ ποιημάτων τῶν Εχεινάδων μέμνηται. Ηρόδοτος δὲ (β', 10) τὰς ἡμίσιας τῶν Εχεινάδων ἐφ' ἐσυτοῦ ἐξηπειρωθῆναι τὸ δηθὺ φησίν ὑπὸ τοῦ Αχελώου.—Στ. 23, Νησίζουσαι.] Εὖ τε τῶν ἀντιγράφων, Νησιάζουσαι, ὡς καὶ ἀνωτέρω (σελ. 75) ἐσχημάτισαι ή λέξις παρὰ τὸ Νησίον τὸ δὲ Νησίζουσαι παρά τὴν Νησον.—Στ. 25, Εὖ δὲ τις νῆσος.] Έκ τῆς Όδυσσ. δ', 844.—Στ. 28, Άγκυροβλητον.] Τόπον ἐπιτήδειον εἰς τὸ βαλεῖν ἄγκυραν, διν κατὰ λέξιν οἱ Γάλλοι Anchage λέγουσι. —Στ. 29, Οἶν φησιν Όμηρος.] Εὖ τῇ Όδυσσείᾳ (ν', 103).

Άγκυρα δούστης αὐτῆς ἀντρον ἐπήρχτον, τεροειδές,
ἰρὸν Νυμφάων, αἰ νηιάδες καλέονται.

ΣΕΛΙΔ. 77, στ. 3, Τῆς γάρ Δέσμου.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Τῆς Δέσμου.—Στ. 9, Γεγόνασι γάρ καὶ.] ΗΔ, ΑΤ, Γεγόνασι δὲ καὶ.—Περὶ ταῦτα.] Περὶ τὴν Οσσαν καὶ τὸν Ολυμπον τὰ δρη δηλουγότι. —Στ. 11, Ράγας.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Ράγαδας. Γράφε δέ, Ράγας, καθάπερ ἄλλαχοῦ (Μέρ. Β, σελ. 336) ὄνομάζει τὴν πόλιν τῆς Μηδίας ταύτην.—Στ. 14, Σατυρική.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Σατυ-

30 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ροῖς. ΔΓ, ἐκ μὲν τοῦ ἑμοῦ ἀντεγράφου Σατύρεις· ἐξ ἔτέρων δὲ, Σατύροις.—Στ. 16, Βοιωτίας κ. τ. λ.] Γραπτέον ἵσως, ὃς μὲρος οὐ πάλαι τῶν ἐπισήμων τις χριτεῖκων*

Βοιωτίας ἔχώριστος, ἀκτὴν ἐκτεμὼν
Προβλῆτα παρθέμα.

—Στ. 27, Λαμιεῦστ.] ΉΔ, ΑΤ, Λαριεῦστ. Λαριεῖς μὲν γάρ οὐδαμοῦ γῆς εἰσὶ· Λαμιῖς δὲ λέγονται οἱ τῆς Λαμίας, Θεσσαλικῆς πόλεως, οἰκήτορες.—Στ. 30, Σκάρφην.] Πιεστανὸν, ὅτι Σκάρφειαν ἐγέγραπτο πάλαι πλὴν εἰ μὴ τις αὐτὸν ὑπολάβοι τὸν Στράβωνα, θνητοὺς ἀγωτέρω Σκάρφειαν εἴρηκεν, ἐνθάδε Σκάρφην ὄνομάσαι, ὡς οὐδὲν διαφέρον οὕτως η ἐκείνως καλέσαι, κατὰ τὸ Πηνελόπη καὶ Πηνελόπεια. Μυημονεύει δὲ τῆς Σκάρφης ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ (Ιλιάδ. β', 532).

Βῆσάν τε, ΣΚΑΡΦΗΝ τε καὶ Αὔγειξ ἐρατεινάς,
Τάρφην τε, Θρόνιόν τε, Ροσυρίου ἀμφὶ ρέεθρα.

ΣΕΛΙΔ. 78, στ. 6, Οίου.] Εὑμωσαν τοῦδ' οἱ πρὸ ἡμῶν, καὶ ὄνομα τόπου εἰκότως ὑπέλαβον εἶναι, καίπερ παρ' οὐδενὶ ἔτέρῳ τῶν ἰσορικῶν η γεωγράφων μυημονευόμενον. ίσως γραπτέον Οίνεῶνος, ήν' η η συνάρτησις, Τὸ δὲ ὑπερκείμενον τοῦ Οίνεῶνος φρούριον. Ήν δ' ο Οίνεῶν τῆς Δοκρίδος λειψάνη.—Στ. 8, Ἄλπωνον.] ΉΔ, ΑΤ, Ἄλγωνον. ίδε Στέφανον τὸν Βυζάντιον (λέξ. Ἄλπωνος).—Στ. 9, Εἵλεμενίων.] Εἵλεμένιόν ἐστι τὸ καταβαλλόμενον τοῖς ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων τελώναις ὑπὸ τῶν καταπλεόντων τέλος· ἐνθάδε μέντοι τὰ Εἵλεμένια ἀγῶνος ἔοικεν ὄνομα καίει, παραπλησίου ταῖς περὶ Σούγιον τῆς Άττικῆς γινομέναις τριηρῶν ἀμύλαις, (περὶ ὧν ἐπιδιέ τὸν Δυσίαν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐπιγραφομένου Ἀπόλογογίας δωροδοχίας), καὶ τῷ νῦν παρὰ τοῖς Εὐετοῖς πλοίοιν ἀγῶνι τῷ καλουμένῳ Regatta.—Στ. 14, ἐκ τῶν νεωρίων ἐξαρθεῖσαν.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Εὖ τῶν νεωρίδων ἐξαερεθεῖσαν.—Στ. 15, Μεταναζάσεων.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Μεταζάσεων.—Στ. 18, Άθαμβεῖ, τὸ ἀτάραχον καὶ ἀνέκπληκτον.] Οὗτοι πάλαι διορθώσας ΑΤ, Άθαμβεῖ καὶ ἀτάραχῳ καὶ ἀνεκπλήκτῳ, εὑρίσκω νῦν ἐν ΔΓ, Άθαμβεῖ, ἀτάραχον καὶ τὸ ἀνεκπληκτον.—Στ. 20, Οὖς καὶ ὁ Άράξης.] Εὖ διορθώσεως τοῦ Κασωβῶνος η γραφή, θνητοὶ οἱ πρὸ ἑμοῦ ἀσμενοὶ ἀπεδέξαντο, καμέτε ἀποδεχθῆναι ἐπεισταν, ΑΤ, Οὖς Χοαράξης· Άλλ' ὄψηστε συγεῖς τὸ γραφικόν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΜΑΣΟΥ ΟΦΙΚΕΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΧΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

άμαρτημα, εὑρηκε τὴν γνησίαν γραφήν ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ Ἀγγύλου ἔκδότου παραβληθεῖσιν ἀντιγράφοις, Οὓς οὐχ ὁ Ἀράξης. Γράφε τοῖνυ μηδὲν μελλῆσας, περιελὼν καὶ δὲ προσέθηκε παρενθίσεως σημεῖον, Οὓς οὐχ ὁ Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας ὥριζεται, Κύρος δὲ μᾶλλον καὶ τὰ ὅρη τὰ Μοσχικά. Παραπλησίᾳ τῆς ἀρνήσεως προσθήκη διωρθωσάμην ἑτερον χωρίου τοῦ Στράβωνος (Μέρ. Γ, σελ. 214).

ΣΕΛΙΔ. 79, στ. 5, Τρῆρας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τρήρωνας.—**Στ. 8, Αἴμικ ταύρου.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἴμα τι ταύρου.—**Στ. 18, Γελοίαν.]** Εξ ΕΔ, ΑΤ, Λέγοις ἄν.—**Στ. 22, Άλλα κατωτέρω.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Άλλα καὶ κατωτέρω.

ΣΕΛΙΔ. 80, στ. 4, Λέγοντας, τὰ μὲν ἐν μύθου κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Λέγοντας τὰ μὲν γάρ ἐν μύθου. Οὖντ' αἱ Λατινικαὶ δὲ μεταφράστεις, οῦντ' ἡ Ἰταλική, ἐξέφρασαν τὸν εἰς οὐδὲν χρήσιμον ὡδὸς αἰτιολογικὸν.—**Στ. 6, Ἐπισκοπεῖν.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σκοπεῖν.—**Στ. 11, Εἰσάγειν.]** ΗΔ, ΑΤ, Άγειν.—**Στ. 14, Οὐχ ὁμολογοῦσιν οἱ ὄχεροι, οὐδὲ ἐπαινοῦσι.]** Εξ ΕΔ, ΑΤ, Οὐχ ὁμολογοῦσιν. Οἱ ὄχεροι δὲ ἐπαινοῦσι.—**Στ. 19, Διὰ πλειόνων δεικνύεται.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διὰ πλειόνων καὶ δεικνύεται.

ΣΕΛΙΔ. 81, στ. 3, Κεινυαμωμοφόρου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κειναμωμοφόρου. Εἰ γάρ καὶ ἄδηλος, ὡς ξενικοῦ ὀνόματος, ἡ παραγωγὴ τοῦ Κεινυαμώμου, ἐν πλείονι ἐξι χρήστει ἡ διὰ διπλοῦ γραφή. Εἴσικε μέντοις ἀπὸ τῶν Σευῶν ἡ Κεινῶν παρῆχθαι, ὡς φησιν δὲ Σαλμάσιος, ὡρημητὸς ἀπὸ τοῦ Ἀραβικοῦ ὀνόματος, Δαρσινί, τουτέστι, Ξύλου Σεινεκὸν, φῶ ἐκεῖνοι τὸ Κεινύαμωμον προσαγορεύουσιν. Ήρόδοτος δὲ φησιν (γ', 111) ἀπὸ Φοινίκων τοὺς Ἑλληνας μαθεῖν τὸ ὄνομα.—**Στ. 8, Καὶ ἱέρυντην.]** Λείπει δέ, Καὶ, σύνδεσμος παρ' ἀπασι πλὴν τῆς τοῦ Γερμανοῦ ἔκδόσεως, δις οὐκ ἐδήλωσεν εἶτ εἴς ἴδιας διορθώσεως, εἶτ εἴς ἀντιγράφου παρειληφώς προσέθηκεν αὐτόν.—**Στ. 30, Εὔροις.]** ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφραστῇ) ΑΤ, Εὔροις.

ΣΕΛΙΔ. 82, στ. 2, Δέγοιτο τό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δέγοις τό.—**Στ. 7, Καὶ οἱ ὄχεροι καὶ τῶν ΆΛΛΩΝ οἱ χαριέστατοι.]** ίσ. ἐγγραπτο, ΠΑΛΑΙΩΝ.—**Στ. 11, Πλέον ἡ δεῖ.]** ΗΔ, ΑΤ, Πλέον ἡδη.—**Στ. 16, Μυρίων τετρακισχιλίων.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μυρίων τε καὶ τετρακισχιλίων.—**Στ. 25, Κάβλιον.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κάλβιον.

ΣΕΛΙΔ. 83, στ. 16, Όλόγος περὶ μὲν τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Όλόγος τὰ μὲν περὶ τῆς. ΔΓ, Ό λόγος τὰ τῆς μὲν περὶ : Ό λόγος

τὰ περὶ μὲν τῆς.—Στ. 18, Περὶ δὲ τῆς οἰκουμένης (καλοῦμεν γάρ...) ἐνδέχεται *δέ* ἐν τῇ αὐτῇ κ. τ. λ.] Εἰ προαιρή σώζειν ὃν ἀσερίσκους διεῖληρχ σύνδεσμον, βουλήσῃ τυχὸν γράφειν καὶ σίζειν· Περὶ δὲ τῆς οἰκουμένης, καλοῦμεν μὲν... ἐνδέχεται δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κ. τ. λ.—Στ. 20, Πλείους, καὶ μάλιστα.] ΗΔ, ΑΤ, Πλείους, εἰ καὶ μάλιστα. ΔΓ, Πλείους εἴη καὶ μάλιστα: Πλείους εἰ καὶ μάλιστα: Πλείους εἰ ἡ καὶ μάλιστα.—Στ. 30, Τοῦ Ἐκρήγματος, καὶ χερρόνησους.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦ Ἐκρήγματος· τοὺς δὲ χερρόνησους. πλὴν εἰ μὴ τις προαιροῦτο γράφειν, Τοῦ Ἐκρήγματος· τούτους δὲ χερρόνησους.

ΣΕΛΙΔ. 84, στ. 1, Εἰς πραγματικὸν κατασρέφοι.] Τὸ μὲν ἐξ ΗΔ, τὸ δὲ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰς πράγματα κατασρέφοιτο. ΔΓ, Εἰς πράγματα κατασρέφοι. Ό νοῦς, Πῶς ἀν εἰς ἀξιόλογὸν τε καὶ βιωφελές ἡ τοιχύτη ζήτησις τελευτῶν.—**Στ. 2,** Άλλα *μόνον* ἔριν διαιτώντων μᾶλλον, κατὰ Δημόκριτον, εἶναι.] Τὸ μὲν Μόνον, εἰ μὴ βούλοιο διαγράφειν, τρέπε εἰς τὸ, Λόγον, κτητικῶς πρὸς τὸ Διαιτώντων, καὶ ἀντιδιεσαλμένως πρὸς τὸ Πραγματεκὸν, Τὸ δέ, Εἴριν διαιτώντων, καλῶς μὲν ἔχειν δοκεῖ, διὰ τὸ καὶ κατωτέρω λεγόμενον, Διαιτῶν τὴν ἔριν μὴ κατὰ Δημόκριτον οὐ μέντοι παντάπασιν ἀπίλλαχται ὑποψίας. Διὸ καὶ τινες τῶν κριτικῶν τρέπειν δεῖν ὥρησαν τοῦτο μὲν, εἰς τὸ Εἴριν διαιτώντων, τὸ δ' ἐξῆς εἰς τὸ, Διαιτῶν τὴν ἔριν (ἴδ. τὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα ἐπεγραφομένην, *Mus. critic. or Cambridge Classic. researches*, n° 11, October, 1813, pag. 255). Άλλα τὸ Διαιτῶν, ὅπερ ἡ συνήθεια, Κοσκινίζειν, λέγει, οὐκ οἷδ' ὅπως ἀν ἀρμόσεις τοῖς ἐνθάδε λαγομένοις, καίπερ χαίροντος μάλιστα Δημοκρίτου μεταφοραῖς καὶ τρόποις ἐξηλλαγμένοις τῶν ἄλλων. Εὔοι μὲν οὖν ὄνδρας ἐνταῦθα χρῆσειν τὸν λόγον δοκεῖτινος, θηλοῦντος τοὺς περὶ μικρῶν ἐριζούντας, τοὺς λεξεῖδιων μᾶλλον ἡ πραγμάτων φροντίζοντας· καν ἔγραψα Θαρρῶν (εἰ μὴ με τὸ ἐπόμενον, Διαιτῶν τὴν ἔριν, ἐκώλυε) ἀντὶ τῶν δύο λέξεων ΕΡΙΝ ΔΙΑΙΤΩΝΤΩΝ, μίχν μόνην, καὶ ταύτην Δημοκρίτειον, ΕΡΙΔΑΝΤΕΩΝ, ὁ ἐστι φιλονείκων, καὶ περὶ ὃνου σκιάς (τὸ λεγόμενον) ἐριζόντων λόγον εἶναι, παρὰ τὸ Εριδαίνω, συγγενές καὶ συνώνυμον τοῦ Ερίζω ρῆμα. Ότι δ' ἐσὶ Δημοκρίτου ἡ λέξις, Εριδαντεύς, ἐφ' ἥσπερ ἐφην σημασίας τεταγμένη, μαρτυρήσει Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς (Στρωματ. Α, σελ. 279) λέγων περὶ τῶν ματαίσις ἐνασχολουμένων ἐρεύνησις· «Δια- ν δολάς τοῖς λόγοις ἐξευρίσκειν βιάζονται, ζητήσεις ἐριζικὰς ἐκπορε-

» ζοντες, λεξειδίων θηράτορες, ζηλωταὶ τεχνυδρίων; ΕΡΙΔΑΝΤΕΕΣ
» καὶ ιμαντελεκτέες, ὡς ὁ Αἴδηρίτης ἐκεῖνός φησιν». Προσεκι-
μαρτυρήσει δὲ τῷ Κλήμαντι Πλούταρχος (Συμποσιακ. Α, προβλ. 1),
αἱ Τὰς ψυχὰς αἱ μὲν ἐλαφραὶ ζητήσεις ἐμιελῶς καὶ ὥφελίμως κινοῦσιν
» ΕΡΙΔΑΝΤΕΩΝ δὲ (κατὰ Δημόκριτον), καὶ ιμαντελεκτέων λό-
» γους ἀφετέον, οὐκέτοις τε κατατείνουσιν ἐν πράγμασι γλίσχροις,
» καὶ μυσθαρήτοις, τοὺς τε παρατυγχάνοντας ἀνιδστεῖν.—Στ. 4,
Τούτων.] ΗΔ, ΑΤ, Τοῦτο.. ΔΓ, τοῦτον.—Στ. 5, Τούτι.] Εἰκ
ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο.—Στ. 6, Τοὺς ὄρους δὲ μὴ ἔχειν εἰπεῖν.] Πλη-
ρίσερον καὶ σκρέσερον ὃν ἐξέφρασε τὸν νοῦν, εἰ ἔλεγε, Τοὺς ὄρους
δὲ τῶν ἡπείρων μὴ ἔχειν εἰπεῖν, ή συντομώτερον (ῶσπερ καὶ
ἔγερχοτο ίσως πάλαι), Τὰς ἡπείρους δὲ μὴ ἔχειν εἰπεῖν.—
Στ. 15, Διαιτῶν· τὴν ἔριν μὴ κατὰ Δημόκριτον.] Τοῦτο, εἰ ὅρθως
ἔχοι (ἔτερα γάρ ἀντέγραψα Διειπετῶντες τὴν κ. τ. λ. φέρουσι),
σημήνειεν ἄν, Διακρίνων καὶ ἐρευνῶν τὸ περὶ οὐκ ἡ ἔρις, οὐ φιλονεί-
κος, κατὰ τοὺς ὑπὸ Δημοκρίτου ψεγομένους ἔριδαντέας.—Στ. 18,
Καὶ ὀλίγην.] Εἰκ ΔΓ, Καὶ τὴν ὀλίγην.—Στ. 20, Επιόντες ὅση ἦν
ἴκανη ὑπογράψαι κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Επιόντες ὅσην. Εἴκανοι
ἐπιγράψαι. Εῖτι δὲ ὁ νοῦς, Επιόντες τοσαύτην χώραν, ὅση ἦν ἔκανη
δηλῶσαι καὶ ὑπαγορεῦσαι αὐτοῖς τὴν τῆς οἰκουμένης ἐπίνοιαν.—
Στ. 23, Προεπινοεῖ.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Προεπινοεῖ.—Στ. 24, Εἰ δὲ
ἴκινοεῖ μὲν τὴν οἰκουμένην.] ΔΓ, Εἰ δὲ έπινοεῖ μὲν μὴ τὴν κ. τ. λ.
μιτά τῆς ἀπαγορεύσεως, ἢν προείλετο ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐκδότης.—Στ. 25,
Ποιεῖται.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Εποιεῖτο, δὲ καλῶς ἄν εἶχεν, εἰ καὶ ἀνω-
τέρω, ἀντὶ τοῦ Επινοεῖ, ἔγραφετο, Επενόει. Ετέρα ΔΓ, Ποιοῖ-
το.—Στ. 26, Εἶπε.] Ἰσ. γρ. Εἶποι.—Στ. 28, Τὸ φήσαντα.] Εἰκ
ΔΓ, ΑΤ, Τὸν φήσαντα.

ΣΕΛΙΔ. 85, στ. 2, Κατασρέφει.] ΗΔ, ΑΤ, Κατασρέφον.—
Διαχωρίζειν.] Καίπερ οὗτω παρ' ἀπασι γεγραμμένον, μιταμέλει μοι
μὴ τρέψαντι εἰς τὸ Διεορίζειν. Όψὲ γάρ νῦν συνίμει ὅθεν ἔσχε τὴν
γένεσιν τὸ νόθον τοῦτο, Διαχωρίζειν. Εν τισι τῶν ἀντιγράφων,
ἐν οἷς καὶ τὸ φέντερηματι, τοῦ τεμαχίου τούτου, αἱ ΤΟΔΙΑΧΩΡΙΖΕΙΝ
» τὰς χώρας· ἡ τοῦτο λέγει, ὡς ἐπὶ μὲν τῶν χωρίων, καὶ νὴ Δία τῶν
» καὶ δέκαςα ἔθνῶν πραγματικὸν, ΤΟΔΙΟΡΙΖΕΙΝ κ. τ. λ. οἱ λεί-
πουσε, πλὴν τῶν τελευταίων δύο λέξεων, ἀπανταὶ ἡ δὲ τοιωτη παρά-
λεψις ἀποχρώντως δηλοῖς διεπλῆν γεγονέναι πάλαι τοῦ πρώτου ἀπαρεμφά-
του τὴν γραφὴν, τὴν μὲν ἡμαρτημένην, Διαχωρίζειν, τὴν ὅρθην δὲ,

Διορίζειν, ἵνα μητὸς τοῦ τελευταίου ταυτότητος, πλανήσαις τοὺς ἀντιγραφέας παραλιπεῖν ἐποίησε τὰ ἐν μέσῳ.—Στ. 7, Ὡποτέρου Δ' ἔξιν ἡ Αἴγυπτος.] Μᾶρκον κάνθάδε περιλεῖν τὸν κακῶν παρ' ἄπαντα γραφόμενον σύνδεσμον· συνέχεται γάρ τοῖς ἀνωτέρω τὸ λεγόμενον, Γένοετο ἀν ἀμφισβήτησις, ὥποτέρου ἔξιν ἡ Αἴγυπτος.—Στ. 9, Κατανίσσαντας δὲ τοῦτο.] ΗΔ, ΑΤ (παρ' ἄπαντιν ἀδικηοῦτον), Κατένας δέ τις τοῦτο. Οὐδὲ νοῦς, Συγχωρήσαντας δέ τὸ περιττὸν εἶναι τὸν διορεισμὸν τῶν τριῶν ἡπείρων, Λίσις δηλονότι, Εύρώπης τε καὶ Διεύπης, διὰ τὸ μὴ πολλάκις περὶ τῶν ὄρίων αὐτῶν ἀμφισβήτησαι, ὥσπερ καὶ τῶν κατὰ μέρος χωρῶν κ. τ. λ.—Στ. 14, Μηδὲ νήσους.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰς μὲν δὴ νήσους.—Στ. 15, Οὐκ ἐπαγνέσσαι... τοὺς Ἀλεξανδρῷ παρακινοῦντας κ. τ. λ.] Ἀριστοτέλης ἦν ὁ παρηγεκὼς Ἀλεξανδρῷ, ὥσπερ καὶ Πλούταρχος (Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρ. τύχ. ἢ ἀδετ. § 6) λέγει, τοῖς μὲν Ἑλληστιν ἡγεμονικῶς, τοῖς δὲ βαρ- ξάροις δεσποτικῶς χρῆσθαι. Εἰσίκαστοι μάντοι κακῶς ἐκλαβεῖν δὲ Ερα- τοσθένης καὶ δὲ Πλούταρχος τὴν τοῦ Σταγειρίτου παραίνεσσιν· εἰκὸς γάρ τὸν φιλόσοφον, ἀποτρέψαι βουλόμενον τὸν Ἀλεξανδρὸν τῆς κατὰ τῶν ὄμοφύλων ἐπιβουλῆς, οὖς, καθάπερ ὁ πατὴρ Φιλιππος, δουλώ- σασθαι δῆλος ἦν ἐφιέμενος, τοιοῦτόν τε παρανέσσαι, ὡς ἐχρῆν μὲν αὐτὸν πᾶσιν ἡγεμονικῶς καὶ μὴ δεσποτικῶς προσφέρεσθαι· εἰ δὲ οὖν πάντως δισπόζεται ἀβούλετο, τῆς γε τῶν Ἑλλήνων αὐτονομίας ὅφειλε φείδεσθαι.—Στ. 22, Πολιτευομένους.] Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Πολι- τευσακένους.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 87, στ. 8, Τῆς Ἀττικῆς, μέχρι.] ΗΔ, ἡ περιαίρεσις τοῦ πρὸ τοῦ, Μέχρι, συνδέσμου, Καὶ, διν οὐδὲ οἱ μεταφράζαι Λατῖνοι ἔξεφρασσαν.

ΣΕΛΙΔ. 88, στ. 10, Συνεπεσπᾶσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Συνεπισπᾶσθαι. ΔΓ Συνεσπᾶσθαι.—Στ. 11, Γενορίτην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γενορέ- νην.—Στ. 12, Ταύτην.] ΗΔ, ΑΤ, Τοιαύτην.

ΣΕΛΙΔ. 89, στ. 11, Τούτους τα δῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Τούτους γε δῆ. ΔΓ, Τούτους μὲν δῆ.—Στ. 13, Παρέντας τοὺς τοσοῦτον ἀντι- μαρτυροῦντας αὐτῷ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Παρέντας τοσοῦτον ἐπιμαρ- τυροῦντας αὐτῷ.—Στ. 22, Τούτῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο.—Στ. 26, Περὶ τὰ δρη.] Ἀμενον ἀν γράφοιτο, Παρὰ τὰ δρη.—